[https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-1\(8\)-17-30](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2022-1(8)-17-30)

Сергій Дружинін

*аспірант кафедри гуманітарних та соціально-політичних наук,
Одеський регіональний інститут державного управління Національної
академії державного управління при Президенті України,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-4907-0192>*

ДЕРЖАВНО-ГРОМАДЯНСЬКЕ ПАРТНЕРСТВО У КРАЇНАХ СВІТУ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Анотація. Проаналізовано правові моделі державно-громадянського партнерства у Об'єднаних Арабських Еміратах, Індії та Китайській Народній Республіці. Включення до аналізу моделей державно-громадянського партнерства Об'єднаних Арабських еміратів було викликано тим, що традиції пожертвувань у цій країні мають релігійні мотиви згідно законів шаріату. Щодо Індії, то в організації моделей дуже відчутний вплив традицій Британії, які покладені в основу організації правової моделі існування державно-громадянського партнерства у цій країні. І, нарешті, КНР. Вивчення моделей цієї країни є важливим з огляду на структуру економіки та вплив традицій китайської культури.

Визначено загальні аспекти та тенденції формування системи державно-громадянського партнерства у згаданих країнах. Досліджено законодавство на предмет системної організації діяльності організацій громадянського суспільства (становище в суспільстві, процес реєстрації та діяльність).

Визначено основні типи благодійних організацій в ОАЕ: громадські асоціації (public-welfare associations (далі – PWA), благодійні товариства, неприбуткові організації, некомерційні корпоративні організації та неурядові організації. В Індії некомерційні організації зазвичай мають одну з трьох правових форм: громадські благодійні трасти, товариства або компанії. В Китаї виокремлені три юридичні форми «соціальних організацій» для некомерційних організацій: 1) соціальні асоціації (CO), які є еквівалентом членських асоціацій; 2) цивільні непідприємницькі установи (CNI), які подібні до постачальників послуг; 3) фонди, які можуть бути або державними фондами для збору коштів, яким дозволено збирати кошти через публічні канали, або недержавними фондами, яким заборонено збирати кошти публічно і, як правило, вони фінансуються за рахунок великих подарунків від приватної особи, компанії або родини.

Ключові слова: державно-громадянське партнерство, громадські організації, філантропія, благодійні організації.

Serhii Druzhynin

*Postgraduate student of the Department of Humanities and Socio-Political Sciences,
Odessa Regional Institute of Public Administration of the National Academy
of Public Administration under the President of Ukraine,
Odessa, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0003-4907-0192>*

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE COUNTRIES OF THE WORLD: LEGAL ASPECT

Abstract. Legal models of public-civil partnership in the United Arab Emirates, India and the People's Republic of China are analyzed. The inclusion of the United Arab Emirates in the analysis of public-civil partnership models was due to the fact that the traditions of donations in this country have religious motives according to Sharia law. As for India, the organization of models is very much influenced by the traditions of Britain, which are the basis for the organization of the legal model of the existence of public-civil partnership in this country. And finally, China.

The study of the models of this country is important given the structure of the economy and the influence of the traditions of Chinese culture. The general aspects and tendencies of formation of the system of state-civil partnership in the mentioned countries are determined. Legislation on the systemic organization of civil society organizations (situation in society, registration process and activities) has been studied.

The main types of charities in the UAE have been identified: public-welfare associations (PWAs), charities, non-profit organizations, non-profit corporations and non-governmental organizations. In China, there are three legal forms of "social organizations" for non-profit organizations: 1) social associations (SS), which are the equivalent of member associations; 2) civil non-profit institutions (CNI), which are similar to service providers; 3) funds, which may be either public funds to raise funds, which are allowed to raise funds through public channels, or non-state funds, which are prohibited from raising funds in public and are usually financed by large gifts from an individual, company or family.

Keywords: public-private partnership, public organizations, philanthropy, charitable organizations.

Постановка проблеми. Основна ідея сучасного державно-громадянського партнерства заснована на сталій у світі думці, що культурні ресурси громади можуть бути перетворені в економічне благо шляхом

просування унікальної ідентичності, традицій, культурних продуктів і послуг регіону, спрямованих на створення робочих місць і доходів. Інвестування на створення робочих місць і доходів. Структури теоретичних моделей державно-громадянського партнерства держав світу засновані не тільки на правовій традиції, але й відображають культурні засади благодійницької діяльності. Вибір країн для аналізу законодавчих моделей був не випадковий. У статті буде відображений компаративний аналіз структури взаємодії державного та громадського секторів у країнах із різною культурною традицією (ОАЕ, Індія та КНР). Також увага була звернена на вплив громадянської свідомості на формування комунікації із державою.

Включення до аналізу моделей державно-громадянського партнерства Об'єднаних Арабських еміратів було викликано тим, що традиції пожертвувань у цій країні мають релігійні мотиви згідно законів шаріату. Щодо Індії, то в організації моделей дуже відчутний вплив традицій Британії, які покладені в основу організації правової моделі існування державно-громадянського партнерства у цій країні. І, нарешті, КНР. Вивчення моделей цієї країни є важливим з огляду на структуру економіки та вплив традицій китайської культури.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. За останні п'ять років увага до досліджень у сфері державно-громадянського партнерства помітно позбавилась. Першою причиною такого позбавлення стали виклики пандемії та зміни соціальних стосунків, що призвело до зміни законодавчих моделей державно-громадянського партнерства у країнах світу. Науковці приділяють увагу як фінансовим аспектам існування державно-громадянського партнерства (L.Fioramonti, P.Framjee, E.Thümler,), правовим аспектам (P.-H.Dutheil, M.B.Parodi Luna, K.Ronovska, U.Uprety,), соціальним аспектам (N.Bourjaily, M.Guluzade) та культурним аспектам (S.Karajah, Ziad Abdel Samad, T.Stone, C.Rosenberg).

Стали помітними тенденції до вивчення структури державно-громадянського партнерства у арабських країнах, адже арабські традиції пожертвувань перетворились у законодавчі ініціативи.

Мета статті: дослідити правові моделі державно-громадянського партнерства у ОАЕ, Індії та КНР. Виявити спільні тенденції та відмінності з огляду на культурні традиції.

Виклад основного матеріалу. Благодійні організації в ОАЕ, як правило, підлягають суворому державному контролю. Міністерство соціальних справ є головним федеральним регулюючим органом, який керує благодійними організаціями. Він служить для регулювання та підтримки як місцевих, так і міжнародних організацій, надавачам матеріальної чи іншої форми підтримки, донорам які займаються соціальною опікою та іншими видами благодійності.

Міністерство соціальних справ також має повноваження здійснювати нагляд за реєстрацією цих організацій. У той час як Міністерство соціальних справ регулює діяльність благодійних організацій на федеральному рівні, такі організації в більшості випадків також підлягають регулюванню на рівні еміратів.

У Дубаї діють найсуворіші правила, які регулюють організації, що працюють у Дубаї та в зонах вільної торгівлі. Державні органи, які можуть видавати ліцензії благодійним організаціям, що працюють в Дубаї, включають Департамент з питань ісламу та благодійної діяльності (IACAD), Департамент ІНС, Департамент DIFC та Департамент розвитку громад (CDA). Усі благодійні організації, які прагнуть збирати кошти або брати участь у зборі коштів, повинні отримати схвалення від IACAD. Департамент ІНС видає ліцензії благодійним організаціям. Філантропічні організації, які бажають працювати в DIFC, повинні зареєструватися в органі DIFC. CDA ліцензує неурядові організації (НУО), розслідує скарги на неурядові організації (далі – НУО), виявляє порушення та накладає відповідні покарання, а також пропонує законодавство, що регулює НУО; він також регулює та контролює діяльність та якість послуг, які пропонують неприбуткові організації, соціальні клуби та асоціації, що займаються організацією соціальної, культурної, мистецької та розважальної діяльності в Дубаї.

В ОАЕ існує п'ять основних типів благодійних організацій: громадські асоціації (public-welfare associations (далі – PWA), благодійні товариства, неприбуткові організації (nonprofit organizations (далі – NPO), некомерційні корпоративні організації (nonprofit incorporated organizations (далі – NPIO) та неурядові організації (non-governmental organizations). Замість позначення різних організаційних форми, ці терміни використовуються по-різному різними нормативними і реєстраційними органами для виявлення благодійних організацій, що підпадають під їх повноваження. Тому має сенс розглядати організаційні форми благодійних організацій в ОАЕ відповідно до їх регулюючого органу та, певною мірою, їхнього розташування, а не суворо з точки зору їх юридичної форми.

На федеральному рівні Закон № 2 про громадські асоціації та Організації 2008 року (Закон № 2) визначає PWA як організації, створені для соціальних, благодійних, гуманітарних чи інших благодійних цілей. Усі благодійні організації, крім приватних благодійних товариств в Дубаї, які перебувають під юрисдикцією IACAD, і організації під юрисдикцією ІНС, DIFC або Charity Works Association в Шарджі мають зареєструватися як PWA в Міністерстві соціальних справ, яке має повноваження наглядати та контролювати місцеві, іноземні та міжнародні організації, що здійснюють благодійні та соціальні послуги [1].

IACAD регулює благодійні товариства в прибережному Дубаї. IACAD також регулює всі пожертвування та збір коштів стосовно організацій, заснованих на неофшорній та офшорній зонах. Благодійні товариства, які прагнуть діяти в Дубаї, повинні отримати ліцензію IACAD. IACAD визначає благодійні товариства як організації, «сформовані з метою збирання пожертвування у грошовій або натуральній формі, а також витрачати пожертвування у грошовій або натуральній формі всередині або за межами ОАЕ». IACAD виділяє два типи благодійних товариств: створені громадськими об'єднаннями (громадські благодійні товариства) та ті, що створені приватними або фізичними особами (приватні благодійні товариства). Громадські благодійні товариства повинні бути зареєстровані в Міністерстві соціальних справ і мати статус юридичної особи до отримання ліцензії IACAD. Рішення про реєстрацію будь-якого громадського благодійного товариства публікується в Офіційному віснику ОАЕ. Приватним благодійним товариствам, створеним фізичною особою, державною чи іншою приватною особою, не потрібно реєструватися в Міністерстві соціальних справ і можна отримати ліцензію безпосередньо в IACAD. Проте діяльність приватних благодійних товариств контролюється ретельніше, ніж діяльність громадських благодійних товариств. Наразі IACAD перелічує дев'ятнадцять ліцензованих державних та приватних благодійних товариств.

Організація в Дубаї, яка бажає здійснювати певну діяльність у соціальній, медичній, освітній, культурній, науковій, професійній, творчій, технічній та гуманітарній сферах з метою приносити користь громадськості та досягти соціального розвитку в Дубаї, має зареєструватися як неурядова організація в CDA. CDA відповідає за ліцензування неурядових організацій та їхніх філій у Дубаї, розслідування скарг на НУО, виявлення порушень та накладення відповідних покарань, а також пропозиції із внесення змін до законодавства, що регулює діяльність НУО. Відповідно до Закону №12 від 2017 року можуть створюватися два типи НУО: неурядові асоціації (НУА) та неурядові установи (НУУ).

Щоб кваліфікуватися як НУА, асоціація має бути неприбутковою організацією, яка складається з фізичних або юридичних осіб особи, які займаються будь-якою з дозволених видів діяльності, зазначених вище. Заснування НУА вимагає принаймні десяти засновників, двоє з яких мають бути громадянами Об'єднаних Арабських Еміратів. Засновниками можуть бути як фізичні, так і юридичні особи. Окремі члени-засновники НУО повинні: досягти 21 року; мати повну правоздатність; не бути засудженим за тяжкий злочин або злочин, пов'язаний з моральним беззаконням або нечесністю і бути резидентом ОАЕ щонайменше три роки, якщо громадянин країни Ради співробітництва Перської затоки то ці умови також застосовуються

юридичним особам у тій мірі, в якій вони сумісні з правосуб'єктністю.

Щоб кваліфікуватися як НУУ, установа має бути неприбутковою установою, створеною одним засновником (або групою засновників) на основі виділення грошової суми для здійснення будь-якої з дозволених видів діяльності, згаданих вище. Для створення НУУ потрібен офіційний документ або меморандум, який стає статутом НУУ.

Благодійні організації, які бажають працювати в зоні вільної торгівлі DIFC, крім реєстрації в IACAD повинні також зареєструватися як НКО в органі DIFC. НКО має спершу отримати «принципове схвалення» DFSA щодо своєї пропонованої діяльності. Після отримання такого схвалення НКО може отримати зареєстровану адресу в DIFC, а потім подати заявку на реєстрацію.

Наразі більшість НКО в рамках DIFC структуровані як ТОВ або ТОВ. Хоча новий режим НPIO не вимагає від існуючих неприбуткових компаній повторно реєструватися як НPIO, вони, тим не менш, повинні відповідати правилам та положенням НPIO. Таким чином, наведені нижче правила та положення зосереджені на НPIO, але також застосовуються до всіх НКО, зареєстрованих у DIFC.

Більшість органів влади в ОАЕ вимагають, щоб засновники благодійних організацій були громадянами ОАЕ, що робить майже неможливою реєстрацію іноземних благодійних організацій в ОАЕ. Наприклад, найновіший закон, який регулює діяльність НУО, Закон Дубая № 12 від 2017 року, не дозволяє асоціаціям, створеним за межами ОАЕ, створювати філії в Дубаї. Однак існує кілька обмежених варіантів, доступних для іноземних благодійних організацій, які бажають створити свою присутність в ОАЕ. Експатріанти, які бажають зареєструвати РWA, можуть звернутися до Міністерства соціальних справ через свої посольства або консульства. IACAD зареєструє іноземне товариство, яке представляє ісламську спільноту, за умови, що його члени ведуть комерційну або професійну діяльність в ОАЕ, мають правоздатність, вік не менше 21 року, демонструють «хорошу поведінку» та не мають судимостей, які караються позбавленням волі. ІНС може зареєструвати філію іноземної НКО згідно з процедурами, описаними вище [2].

Законодавство Еміратів не містить чітких вказівок щодо податкових пільг для фізичних та юридичних осіб, які займаються благодійністю. Однак, оскільки федеральний уряд не стягує прямих податків з доходів або багатств компаній і фізичних осіб, на федеральному рівні немає відрахувань на благодійність.

Індія. Некомерційні організації (НКО) зазвичай мають одну з трьох правових форм: громадські благодійні трасти, товариства або компанії, передбачені розділом 8 [3]. Індійські державні трасти, як правило, безвідкличні. Закони, що регулюють діяльність благодійних фондів,

відрізняються від штату до штату. Більшість штатів мають свої власні. Штат Махараштра, наприклад, керує трастами під Бомбеєм. У штатах, які не мають Закону про трасти, застосовується федеральний закон індійських трастів №1882 [4].

Товариство – це некомерційна членська організація, утворена сімома чи більше членами з літературними, науковими чи благодійними цілями. Визначення «товариства» та обсяг його дозволених цілей можуть дещо відрізнятися залежно від відповідного закону штату, хоча більшість законів штатів базується на федеральному Законі про реєстрацію товариств №1860 [5]. Розділ 20(1) Федерального закону передбачає, що він поширюється на: «Благодійні товариства, військові сирітські фонди, <...> товариства, створені для пропаганди науки, літератури чи образотворчого мистецтва, для навчання, поширення корисних знань, поширення політичної освіти, створення або утримання бібліотек або читальних залів для загального користування членами або відкритих для публіки, або публічних музеїв і галерей картин і інші твори мистецтва, колекції природознавства, механічні та філософські винаходи, інструменти чи конструкції». Однак відмінності між законами штатів можуть мати наслідки для НКО. Наприклад, товариство, зареєстроване в Махараштрі або Гуджараті, не зобов'язане періодично поновлювати реєстрацію. Однак товариство, зареєстроване в північно-східних штатах, має поновлювати свою реєстрацію щороку. Товариством зазвичай керує керуюча рада або керуючий комітет. На відміну від трастів, товариства можуть бути розпущені.

Компанії з розділу 8 є некомерційними компаніями, метою яких є «сприяння торгівлі, мистецтву, науці, спорту, освіті, дослідженням, соціальному забезпеченню, релігії, благодійності, охороні навколишнього середовища чи будь-якому іншому об'єкту». Вони повинні використовувати будь-який прибуток або інший дохід для просування своїх цілей і вести повну заборону виплат будь-яких дивідендів своїм членам. Компанії розділу 8 можуть бути приватними або державними [6]. Приватна компанія формується двома або більше особами (які також можуть виконувати функції директорів), тоді як публічна компанія вимагає семи або більше осіб (які можуть виконувати функції директорів). Приватні компанії розділу 8 не пропонують акції громадськості, їх акціонерами, як правило, є засновники компанії, члени сім'ї та/або співробітники. Приватні компанії також не зобов'язані розкривати свої фінанси громадськості, як це роблять державні компанії. На відміну від трастів і товариств, які, як правило, підпадають під дію закону штату, неприбуткові компанії регулюються федеральним Законом про індійські компанії 2013 року. Компанії розділу 8 раніше були зареєстровані відповідно до розділу 25 Закону про індійські компанії 1956 року [7], і тому раніше називалися компаніями розділу 25. Новий Закон набрав чинності 1 квітня 2014 року.

Індійська організація не зобов'язана створювати юридично визнану юридичну особу, і замість цього може діяти як неформальна організація. Однак такі організації не користуються податковими пільгами, а донори таких організацій не отримують податкових відрахувань зі своїх пожертв. Якщо організація отримує кошти з іноземного джерела на певну культурну, економічну, освітню, релігійну чи соціальну програму, вона повинна зареєструватися в Міністерстві внутрішніх справ відповідно до FCRA.

Для отримання податкових пільг та податкових відрахувань для донорів, НКО повинні переслідувати «благодійну мету» згідно із визначенням наданим в Income Tax Act 1961 [8]. У розділі 2 (15) закону визначено, що «благодійні цілі» включають: допомогу бідним; освіту та йогу; медичну допомогу; збереження навколишнього середовища; медичну допомогу; збереження пам'яток чи місць (об'єктів), що становлять художній чи історичний інтерес; просування будь-якого іншого об'єкта загального користування.

Зміни внесені відповідно до Законів про фінанси 2008, 2010, 2011 та 2015 років, торкнулися всіх організацій, що підпадають під шосту категорію, насамперед обмежуючи допустиму сферу господарської діяльності, яку НКО може здійснювати без втрати статусу звільненої від оподаткування [9, 10].

Федеральний закон про податок на прибуток 1961 року регулює звільнення від сплати податків некомерційних організацій. Закон передбачає, що організації можуть претендувати на статус звільнених від оподаткування, якщо виконуються такі умови: організація повинна бути створена для релігійних або благодійних цілей; організація повинна витратити 85% свого доходу в будь-якому фінансовому році (з 1 квітня по 31 березня) на досягнення цілей організації. Організація має дванадцять місяців після закінчення фінансового року, щоб виконати цю вимогу. Надлишок доходу може накопичуватися для конкретних проектів або капітальних цілей на період від одного до п'яти років; кошти організації мають бути внесені на депозит, як зазначено в розділі 11(5) Закону про податок на прибуток; жодна частина доходу або майна організації не може бути використана прямо чи опосередковано на користь засновника, довіреної особи, родичів засновника чи довіреної особи чи особи, яка внесла понад 50 000 рупій (приблизно 740 доларів США) протягом року на користь організації; організації повинні своєчасно подавати свою річну декларацію про доходи; дохід організації повинен бути використаний або накопичений в Індії (однак трастовий дохід може застосовуватися за межами Індії для просування міжнародних справ, у яких Індія зацікавлена, наприклад: допомога у разі стихійного лиха чи культурний обмін, без оподаткування податком на прибуток); організація повинна вести основний облік (ім'я, адреса та номер телефону) всіх донорів.

Відповідно до розділу 115 ВВС, введеного в Закон про фінанси (2006) [9],

усі анонімні пожертвування благодійним організаціям оподатковуються за максимальною граничною ставкою 3 відсотки. Проте Закон про фінанси № 2 (2009 р.) [10] передбачає такий виняток: анонімні пожертви, що становлять до 5 відсотків загального доходу організації або суми 100 000 рупій (приблизно 1 500 доларів США), залежно від того, що більше, не оподатковуються. Крім того, релігійні організації, включаючи храми, церкви та мечеті, звільняються від положень цього розділу. Як зазначалося вище, нерелігійні НКО також повинні відповідати визначенню «благодійна ціль» в Законі про податок на прибуток.

КНР. Наразі у Китаї існують три юридичні форми «соціальних організацій», що є офіційним китайським терміном для НКО: 1) соціальні асоціації (CO), які є еквівалентом членських асоціацій; 2) цивільні невідприємницькі установи (CNI), які подібні до постачальників послуг; 3) фонди, які можуть бути або державними фондами для збору коштів, яким дозволено збирати кошти через публічні канали, або недержавними фондами, яким заборонено збирати кошти публічно і, як правило, вони фінансуються за рахунок великих подарунків від приватної особи, компанії або родини. Правилами, які зараз регулюють ці три типи організацій, є Положення про реєстрацію та управління громадськими об'єднаннями (1998) [11], Тимчасове положення про реєстрацію та управління невідприємницькими установами (1998) [12] та Положення про управління фондами (2004) [13].

Нещодавно прийнятий Закон про благодійність [14] створив нову неприбуткову форму під назвою благодійна організація, яка користується податковими пільгами та пільгами щодо збору коштів. Розділ 5 нового Закону про благодійність відроджує благодійний фонд або фонд громадського добробуту як інший правовий механізм здійснення благодійної діяльності. Благодійний фонд – це фінансова угода, яка дозволяє донорам відкладати активи на певні благодійні цілі. На відміну від благодійної організації, створення благодійного фонду не вимагає від донорів попередньої реєстрації як соціальної організації. Донорам потрібно лише уповноважити свого довіреного особи «подавати документацію для обліку» в Міністерство цивільних справ. «Закон про трасти» 2001 року [15] вперше визнав благодійний траст, але не чітко визначив наглядові органи та не пропонував чітких положень щодо оподаткування для цього типу НКО. В результаті було створено дуже мало громадських фондів. Державні фонди добробуту включені до «Закону про благодійність», щоб роз'яснити їхній управлінський та податковий статус та заохочувати їх використання.

Іншим типом некомерційної організації є державна установа або підрозділ державної служби, який є квазідержавним органом, який зазвичай формується урядом і укомплектований державними службовцями. Державні установи є

залишком системи центрального планування, створеної в 1950-х роках. У цю категорію входять державні університети, науково-дослідні інститути та лікарні. Вони часто отримують гранти від іноземних донорів і підпадають під дію тих самих податкових правил, що й НКО. Є план реформування державних установ шляхом приватизації їх частини та перетворення на соціальні організації.

Станом на 2012 рік у Китаї було приблизно 450 000 юридично зареєстрованих НКО, ця цифра не включає державні установи. Станом на квітень 2021 року ця кількість зросла до приблизно 889 288, з яких 374 398 були SA, 508 009 були SSO (раніше відомими як CNI), а 8 275 були фондами. Значна кількість легальних NPO, зокрема, SA та фондів, були або створені урядом, або мають тісні зв'язки з державними установами, і тому часто вважаються GONGO (*Government-Organized Non-Governmental Organization*). Широкий діапазон оцінок пояснюється відмінностями у визначеннях НКО. Деякі вчені, надають для аналізу велику кількість організацій контрольованих комуністичною партією, такі як Комуністична ліга та Федерація жінок [16; 17].

На відміну від GONGO, неформальні НКО, як правило, мають більш низовий характер і працюють незалежно від держави. Деякі незареєстровані НКО отримують юридичний статус, приєднуючись до інших юридичних осіб, таких як громадські організації чи громадські організації установ. Багато з цих неформальних організацій фінансуються іноземними урядами або міжнародними організаціями та фондами, які вимагають від них надати докази неприбуткового характеру своєї діяльності. Хоча точних даних про кількість неформальних НКО в Китаї немає, оцінки коливаються від кількох сотень тисяч до кількох мільйонів.

Існують різні обмеження щодо можливостей НКО щодо створення галузевих організацій та географічного охоплення їхньої діяльності. Наприклад, Положення про реєстрацію та адміністрування громадських об'єднань 1998 року дозволяє соціальній асоціації створювати філію після її затвердження, але забороняє створювати «регіональне відділення». Це можна тлумачити так, що соціальна асоціація може створити філію в іншому місті провінції, в якій вона діє, але не в іншій провінції. Тимчасове положення про реєстрацію та адміністрування цивільних, непідприємницьких одиниць 1998 року містить подібну формулу, яка забороняє регіональні відділення. Незважаючи на ці обмеження, ряд НКО успішно зареєстрували філії під різними назвами, щоб вони функціонували як окремі НКО.

Загалом, низові НКО працюють у відповідних сферах державні пріоритети, такі як освіта, подолання бідності, ліквідації наслідків стихійних лих, охорони здоров'я та охорони навколишнього середовища, мають легше зареєструватись, ніж НКО, які працюють на більш чутливих сферах, таких як

трудоі права, правова допомога, громадська адвокатура, релігія, і збереження культури етнічних тибетців.

Закон про закордонні НУО передбачає лише два юридичні канали для іноземних фондів та НКО для здійснення діяльності в Китаї: 1) реєстрація представництва; або 2) якщо вони не хочуть створювати офіс, а хочуть лише здійснювати діяльність, подати протокол [р.5, 18] про здійснення так званої «тимчасової діяльності» [р. 9, 18]. Закон говорить, що «іноземні НКО, які не здійснюють жодного з цих видів діяльності згідно передбаченим пунктам, не можуть здійснювати діяльність ні відкрито, ні приховано, а також дозволяти, фінансувати чи приховано дозволяти будь-якому китайському робочому підрозділу або особі здійснювати діяльність». Робочі підрозділи та окремі особи піддадуть себе ризику, якщо вони співпрацюють з іноземною НКО, яка не пройшла через один із цих двох законних каналів для роботи в Китаї.

У відповідних законах та нормативно-правових актах є суперечливі твердження щодо здійснення комерційної діяльності. Відповідно до статті 9 Закону про благодійність [14] громадські організації не мають права займатися комерційною діяльністю як основною метою, що говорить про те, що вони можуть займатися з метою отримання прибутку, якщо це не є основною метою організації. Наприклад, SA (Societe anonyme), SSO (State service organization), фонди та державні установи можуть інвестувати в комерційні структури. Як зазначалося раніше, це суперечить іншим нормативно-правовим актам, які забороняють соціальним організаціям взагалі здійснювати прибуткову діяльність. Згідно з інтерпретацією Державного управління промисловості та торгівлі, орган, відповідальний за комерційну діяльність, навіть якщо SA, SSO, фонди та державні установи не можуть займатися комерційною діяльністю, вони можуть інвестувати в комерційні організації, якщо Державна рада не передбачає інакше [19]. Закон не робить відмінності між «пов'язаною» та «непов'язаною» комерційною діяльністю

Видатки та адміністративні витрати у фондах та благодійних організаціях підпадають під певні вимоги та ліміти. Видатки громадського фандрейзингового фонду можуть становити не менше 70% загального доходу попереднього року, а видатки недержавного фонду збору коштів – не менше 8% залишку фонду минулого року, згідно з Положенням про управління Фондом. Витрати на персонал та адміністративні витрати не можуть перевищувати 10% загальних витрат [р.29, 13]

Висновки. Правові та організаційні моделі державно-громадянського партнерства у державах які були досліджені, дають змогу виокремити загальні тенденції розвитку цієї сфери та відмінності у підходах до деяких аспектів. Так, загальними рисами створення законодавчих умов для існування неурядових громадських організацій є спонукання до благодійності шляхом

зменшення податкового навантаження як для індивідуальних донорів, так і для самих організацій. Проте, якщо в Індії та в КНР до цього спонукають економічні мотиви, то в ОАЕ, на нашу думку, переважають релігійні мотиви пожертвувань. Прагнучи підвищити прозорість та довіру до благодійного сектору, благодійні організації цих країн зобов'язані розкривати детальну інформацію про свою організацію та діяльність, збір коштів та їх використання. Цей аспект сприяє консолідації громадянського суспільства та створенню довіри до організацій громадянського суспільства. Помітним є втручання державного сектору у роботу організацій громадянського суспільства у КНР. Прагнення до заідеологізованого контролю над цими організаціями, скоріш за все не буде сприяти достатньому розвитку цього сектору.

Основними типами благодійних організацій в ОАЕ є: громадські асоціації (public-welfare associations), благодійні товариства, неприбуткові організації, некомерційні корпоративні організації та неурядові організації; в Індії: громадські благодійні трасти, товариства або компанії. В Китаї виокремлені три юридичні форми «соціальних організацій» для некомерційних організацій: 1) соціальні асоціації (CO), які є еквівалентом членських асоціацій; 2) цивільні підприємницькі установи (CNI), які подібні до постачальників послуг; 3) фонди.

Варто звернути увагу на те, що структура організацій громадянського суспільства у країнах які були досліджені, залежить від правового режиму та культурної традиції, проте набуває загальних тенденцій. Із цього можливим є висновок про те, що налагодження партнерства між державою та громадським сектором є природним станом суспільним відносин.

Література:

1. Federal Law No 2 of 2008 Concerning Public Welfare Associations and Organizations. UAE Official Gazette. Issued by us in Abu Dhabi Presidential Palace. Corresponding to 21 January 2008 A.D.
2. Law No. (12) of 2017. Regulating. Civil Society Organisations in the Emirate of Dubai.
3. Indian Companies Act, 2013. – Retrieved from https://www.indiacode.nic.in/handle/123456789/2114?sam_handle=123456789/1362.
4. The Indian Trust Act, 1882. – Retrieved from <https://www.incometaxindia.gov.in/pages/acts/indian-trusts-act.aspx>.
5. The Societies Registration Act, 1860. – Retrieved from <https://charity.maharashtra.gov.in/Portals/0/Files/S.R.Act1860.pdf>.
6. Shrivastave Ritesh, All about registration of Section 8 Company with Procedure. December 17, 2021. – Retrieved from <https://blog.saginfotech.com/registration-section-8-company>.
7. The Companies Act, 1956. – Retrieved from <https://indiankanoon.org/doc/1353758/>.
8. Income-tax Act, 1961. – Retrieved from <https://www.incometaxindia.gov.in/pages/acts/income-tax-act.aspx>.

9. The finance (NO.2) Act, 2019. – Retrieved from <https://egazette.nic.in/WriteReadData/2019/209695.pdf>.
10. The finance Act, 2020. – Retrieved from <https://egazette.nic.in/WriteReadData/2020/218938.pdf>.
11. Regulations for Registration and Management of Social associations, 1998. – Retrived from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Regulations-for-Registration-and-Management-of-Social-Associations.pdf>.
12. Provisional Regulations for the Registration and Management of Civil Non-Enterprise Work Units, 1998. Retrieved from https://www.icnl.org/wp-content/uploads/China_10_ChinaCivilNEInsts1998.pdf.
13. Regulations for the Management of Foundations, 2004. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/REGULATIONS-FOR-THE-MANAGEMENT-OF-FOUNDATIONS-.pdf>.
14. The Charity Law of the People`s Republic of China, 2016. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Charity-Law-CDB-Translation.pdf>.
15. Trust Law of People`s Republic of China, 2001. – Retrieved from https://www.icnl.org/wp-content/uploads/China_TrustLaw.pdf.
16. Unger, Jonathan. Associations and the Chinese State: Contested Spaces / Jonathan Unger, Editor. Armonk, N.Y: M.E. Sharpe, 2008. Print.
17. Deng, G. (2010). The Hidden Rules Governing China's Unregistered NGOs: Management and Consequences. *China Review*, 10(1), 183–206. <http://www.jstor.org/stable/23462247>.
18. The People`s Republic of China`s Law on the Management of the Activities of Overseas NGOs within Mainland China, 2016. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Law-on-Management-of-Activities-of-Overseas-NGOs-CDB-Translation-.pdf>.
19. Nonprofit law in China, 2021. Council on foundations. – Retrieved from <https://www.cof.org/content/nonprofit-law-china>.

References:

1. Federal Law No 2 of 2008 Concerning Public Welfare Associations and Organizations. UAE Official Gazette. Issued by us in Abu Dhabi Presidential Palace. Corresponding to 21 January 2008 A.D.
2. Law No. (12) of 2017. Regulating. Civil Society Organisations in the Emirate of Dubai.
3. Indian Companies Act, 2013. – Retrieved from https://www.indiacode.nic.in/handle/123456789/2114?sam_handle=123456789/1362.
4. The Indian Trust Act, 1882. – Retrieved from <https://www.incometaxindia.gov.in/pages/acts/indian-trusts-act.aspx>.
5. The Societies Registration Act, 1860. – Retrieved from <https://charity.maharashtra.gov.in/Portals/0/Files/S.R.Act1860.pdf>.
6. Shrivastave Ritesh, All about registration of Section 8 Company with Procedure. December 17, 2021. – Retrieved from <https://blog.saginofotech.com/registration-section-8-company>.
7. The Companies Act, 1956. – Retrieved from <https://indiankanoon.org/doc/1353758/>.
8. Income-tax Act, 1961. – Retrieved from <https://www.incometaxindia.gov.in/pages/acts/income-tax-act.aspx>.
9. The finance (NO.2) Act, 2019. – Retrieved from <https://egazette.nic.in/WriteReadData/2019/209695.pdf>.

10. The finance Act, 2020. – Retrieved from <https://egazette.nic.in/WriteReadData/2020/218938.pdf>.

11. Regulations for Registration and Management of Social associations, 1998. – Retrived from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Regulations-for-Registration-and-Management-of-Social-Associations.pdf>.

12. Provisional Regulations for the Registration and Management of Civil Non-Enterprise Work Units, 1998. Retrieved from https://www.icnl.org/wp-content/uploads/China_10_ChinaCivilNEInsts1998.pdf.

13. Regulations for the Management of Foundations, 2004. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/REGULATIONS-FOR-THE-MANAGEMENT-OF-FOUNDATIONS-.pdf>.

14. The Charity Law of the People`s Republic of China, 2016. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Charity-Law-CDB-Translation.pdf>.

15. Trust Law of People`s Republic of China, 2001. – Retrieved from https://www.icnl.org/wp-content/uploads/China_TrustLaw.pdf.

16. Unger, Jonathan. Associations and the Chinese State: Contested Spaces / Jonathan Unger, Editor. Armonk, N.Y: M.E. Sharpe, 2008. Print.

17. Deng, G. (2010). The Hidden Rules Governing China`s Unregistered NGOs: Management and Consequences. *China Review*, 10(1), 183–206. <http://www.jstor.org/stable/23462247>.

18. The People`s Republic of China`s Law on the Management of the Activities of Overseas NGOs within Mainland China, 2016. – Retrieved from <https://www.chinadevelopmentbrief.org/wp-content/uploads/2020/04/Law-on-Management-of-Activities-of-Overseas-NGOs-CDB-Translation-.pdf>.

19. Nonprofit law in China, 2021. Council on foundations. – Retrieved from <https://www.cof.org/content/nonprofit-law-china>.